

nej z d. 26 kwietnia 1886 r., bądź na podstawie innych ustaw, w przedmiocie osad rentowych wydanych, lub na podstawie kontraktów, z nabywcami osad rentowych zawartych.

Art. 2. Ustawa niniejsza ma również zastosowanie do tych wypadków, w których kapitał, przeznaczony na przedterminową spłatę rent, złożony został przed wejściem w życie niniejszej ustawy do depozytu sądowego.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

106.

U s t a w a

z dnia 17 lutego 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 1, poz. 1).

Art. 1. Ustanowiony w ustępie drugim art. 48 ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 1, poz. 1) trzydziestodniowy okres czasu do wnoszenia próśb o ulgi w wypadkach, w tymże ustępie drugim art. 48 wyszczególnionych, przedłuża się do dnia 6 marca 1922 r. włącznie.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą od dnia 7 lutego 1922 r.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

107.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 stycznia 1922 r.

o utworzeniu miasta Broku.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego, zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Brok oraz wieś Brok poduchowny, wieś Czuraj i folwark Czuraj wyłącza się z gminy Orło, powiatu Ostrowskiego i tworzy się z nich gminę miejską Brok z siedzibą zarządu miejskiego w osadzie Brok.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Brok, rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140), uzupełniając jednocześnie wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje:
„155 Brok”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Skarbu:
Michalski

108.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 lutego 1922 roku

w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie zajmujące się wytwarzaniem lub przetwarzaniem dóbr zakłady przemysłowe, tak

państwowe jak komunalne i prywatne, zatrudniające 20 robotników lub więcej, są obowiązane przysyłać do Głównego Urzędu Statystycznego co miesiąc sprawozdanie o stanie zatrudnienia, według wzoru przepisane przez Główny Urząd Statystyczny. Sprawozdanie za miesiąc sprawozdawczy należy wysłać najpóźniej dn. 5 następnego miesiąca.

§ 2. Na wypadek zawieszenia lub zaprzestania albo wznowienia produkcji zakłady wymienione w § 1 mają obowiązek zawiadomić o tym fakcie w ciągu tygodnia z podaniem przyczyny Główny Urząd Statystyczny oraz właściwy urząd wojewódzki, a w Warszawie Ministerstwo Przemysłu i Handlu (inżyniera przemysłowego na m. Warszawę).

§ 3. Zakłady wymienione w § 1, nawet w razie czasowego zmniejszenia się liczby robotników poniżej 20, powinny nieprzerwanie nadsyłać zwykle sprawozdania miesięczne.

§ 4. Za regularne nadsyłanie przepisanych sprawozdań, oraz prawdziwość danych zawartych w sprawozdaniach, odpowiedzialność ponoszą właściciele, względnie kierownicy zakładów wskazanych w § 1.

§ 5. Osoby, wymienione w § 4, winne wykroczenia przeciw przepisom, zawartym w §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia, podlegają karze grzywny do mk. 600,—a w razie niemożności uiszczenia grzywny—karze aresztu do 1 miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia może być wymierzona kara w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów: a w szczególności w b. dzielnicy pruskiej, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (pr. Zb. ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 1920 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle (Dz. U. R. P. № 115, poz. 759).

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

109.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 lutego 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu wstrzymania eksmisji (wysiedlenia) małorolnych dzierżawców rolnych w powiatach, na które rozciągał się zakres działania b. zarządu cywilnego ziem Wołynia i frontu podolskiego i b. zarządu cywilnego ziem wschodnich.

Na mocy art. 6 ustawy z 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 93) — Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 110) termin 1 marca 1922 r. zostaje zastąpiony przez termin 1 listopada 1922 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

110.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 1 listopada 1921 r.

w sprawie ustroju i wewnętrznego toku czynności Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych.

Na mocy punktu d. art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 10 stycznia 1921 r. Najwyższy Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych otrzymuje nazwę: „Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych”.

§ 2. Trybunał dla spraw ubezpieczeń społecznych składa się z prezesa, w razie potrzeby wiceprezesa, oraz odpowiedniej ilości radców, jako członków stałych, tudzież z przedstawicieli pracodawców i ubezpieczonych, jako członków niestałych.